

عنوان مقاله:

تدوین اصول و معیارهای کاهش هدررفت انرژی در محلات شهری بر اساس تکنیک (TND)

محل انتشار:

هفتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سحر هنربخش - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهوازایران

بهناز بابایی مراد - استادیار گروه شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

خلاصه مقاله:

با توجه به هدف پژوهش و قابلیت اجرا و بکارگیری آن، پژوهش حاضر را می بایست در زمره تحقیقات کاربردی قلمداد نمود که می تواند به بهبود مصرف انرژی و افزایش پایداری زیست محیطی محلات شهری کمک نماید. (TND) رویکردی است که از نهضت نوشهرسازی نشأت گرفته است و می کوشد به نیازهای محله و ساکنین آن پاسخ مثبت دهد. در سال های اخیر افزایش نگرانی ها در خصوص تبعات زیست محیطی مصرف انرژی و گرم شدن کره زمین، اصلاح راندمان و بهینه سازی مصرف انرژی محلات شهری را تبدیل به یک ضرورت نموده است. اگرچه در زمینه بهینه سازی مصرف انرژی استراتژی های مختلفی وجود دارد اما با توجه به محدودیت منابع فسیلی و شرایط اقتصادی ایران، طراحی شهری انرژی کارا یکی از کاربردی ترین تمهیداتی است که می تواند در ارتقا عملکرد زیست محیطی بافت های شهری و کاهش مصرف انرژی تاثیر بسزایی داشته باشد. مقاله ی حاضر با به کارگیری روش توصیفی - اسنادی و با استناد به منابع کتابخانه ای به تبیین تاثیر (TND) بر بهینه سازی انرژی و بررسی ابعاد مختلف بهره وری انرژی در محلات می پردازد. مطابق نتایج حاصل از این پژوهش، ویژگی ها و ارزش های بهینه سازی انرژی و تاثیرات آن بر (TND)، معرفی و تحلیل می گردد.

کلمات کلیدی:

انرژی-محلات- شهر -مصرف-بهینه سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1373793>

